

De sculpturen van Heidi Voet

Het verlangen onthuld

We ontmoeten de jonge kunstenaar Heidi Voet in een Brussels café tussen twee lange China residenties in. Ze vertelt over haar oeuvre en de impact die het leven in Shanghai heeft op haar werk. Ze spreekt over het los maken van haar manier van denken en over het ontwrichten van vertrouwde zekerheden.

DE STRATEGIE VAN DE SURREALISTEN

Heidi Voet maakt droom- en ideaalbeelden die op het eerst zicht sterk aanspreken door hun fris, mooi en verleidelijk karakter. Bij nader zicht zijn er op de gladde oppervlakken echter altijd wel enkele krassen te bespeuren. Ze confronteren ons met de mechanismen die achter onze verlangens en droombeelden schuilgaan.

Het werk van Heidi Voet wordt sterk aangestuurd door een inhoudelijke ambitie. Materialen en technieken staan louter ten dienste van de betekenissen die ze wil oproepen in een beeld. Toch is het nadenken over sculptuur een belangrijke rode draad in haar werk, dat momenteel reeds een periode van meer dan tien jaar omvat. Daarin wordt duidelijk dat de verhouding van een sculptuur tot de tentoonstellingsruimte voor haar veel te maken heeft met de wijze waarop een individu zich verhoudt tot zijn omgeving. Ze maakt ons er attent op dat onze identiteit en onze manier van denken sterk bepaald wordt door de maatschappelijke context en de gegeven plaats en tijd, waarin we ingeblikt zitten. Hoewel we er moeilijk uit kunnen ontsnappen, proberen we het desondanks,

steeds opnieuw. We creëren een droommachine als overlevingsstrategie.

Daarnaast is er natuurlijk ook de consumptiemaatschappij die inspeelt op dit vluchtgedrag en die van daaruit een droommachine ensceneert. De twist tussen deze twee mechanismen, die zowel gevoed wordt vanuit commercieel oogpunt als vanuit overlevingsstrategie, is wat haar sterk interesseert. Haar werk wil dan ook een spiegel zijn van deze tendens in de maatschappij en in ons denken.

De radicale omkering van de realiteit of tegengestelde componenten (realiteit/droom, hard/zacht, hoog/diep) samen in beeld brengen was een veelgebruikte beeldstrategie bij de Surrealisten. Ook Heidi Voet weet die strategie op een uiterst behendige manier in te zetten. De mentale toestand waarin ze beelden creëert, heeft dan ook veel gemeenschappelijk met die waar de Surrealisten nadrukkelijk de

aandacht op vestigden.

In het eerste Surrealistisch Manifest (1924) formuleerde André Breton dat er een geestesgesteldheid bestond waarin tegenstellingen als leven en dood, realiteit en droom, verleden en toekomst, hard en zacht, hoog en diep, zichtbaar

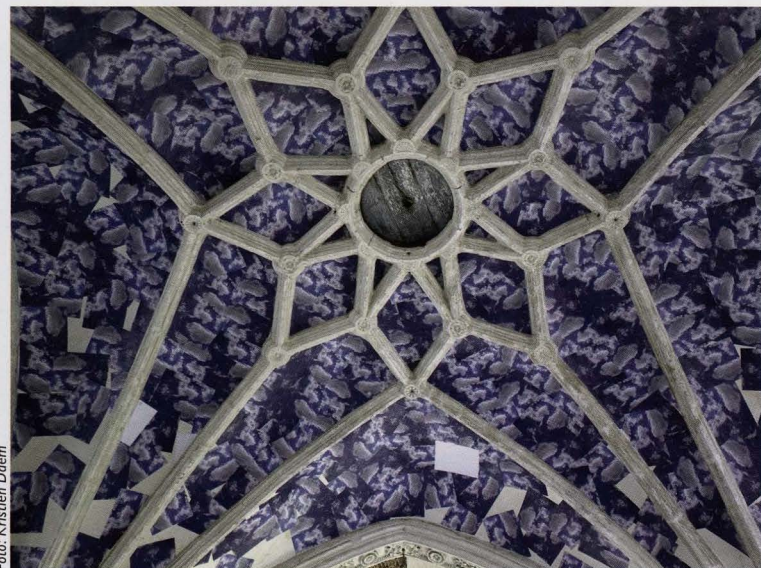

ardust, 2006,
140 x 390 cm, peperkoek,
eringue en biscuit

tomorrow, 2007,
1080 x 320 cm, peperkoek,
eringue en neon

De sculpturen van Heidi Voet

en onzichtbaar niet langer onverenigbaar zijn. Wat ze doet in haar beelden is contradicties toelaten, om ze vervolgens op te heffen of te overstijgen.

PEPERKOEK EN WOLKEN

Haar werk vertrekt dan ook vaak vanuit de ongerijmdheden en de tegenstellingen die in de realiteit zelf vervat zitten. Vandaar uit zoekt ze naar ideaalbeelden, dromen en fantasieën die ze vervolgens ook probeert te doorprikken. In *Tomorrow* (2007) krijgen we eerst het woord *Tomorrow* te zien, uitgevoerd in een graffiti die uit peperkoek bestaat. Het brengt ons in contact met onze verlangens en verwachtingen die we in de toekomst projecteren. Het woord 'Tomorrow' wordt gevolgd door lichtgevende witte neonletters 'or the day before' die deze projecties meteen terug naar de realiteit werpen.

Dit graffitiwerk in peperkoek voerde ze een jaar voordien uit op de tentoonstelling *Freestate* (2006) in het oude Militair Hospitaal in Oostende. Toen ze vooraf de site bezocht werd ze aangetrokken door de talrijke graffiti en tags die zich overal op de site bevonden. Ze realiseerde er het werk *Stardust* (2006), een opvallende graffiti die leek op te gaan in de omgeving. Pas toen je het werk van dichtbij bea-

derde ontdekte je dat het niet gemaakt was uit *spray paint*, maar uit peperkoek en meringue. Graffiti en peperkoek zijn elementen die connotaties oproepen aan de subcultuur van de jongeren en de sprookjeswereld voor kinderen, twee manieren om zich buiten de banale realiteit te begeven.

De tentoonstellingsruimte waarin Voet uitgenodigd wordt, heeft altijd een grote impact op het uiteindelijke werk, dat meestal in situ tot stand komt. In Dendermonde maakte Heidi Voet *The Earth is flat* (2007) in de koepel van een kapel. Door het plafond van de koepel te bekleven met honderden fragmenten van een wolkenprint ontstond de illusie van een wolkenhemel. In het centrum van de koepel waren de stukken wolkenhemel dicht aan elkaar gekleefd, naar de randen toe liet ze stukken van de koepel zichtbaar. Bovendien toonde ze de witte randen van het gekleefde beeld, waardoor de realiteit in het beeld binnenkwam en de illusie ondermijnd werd. Ze er in een ideaal beeld te creëren dat bij nader zicht terug uit elkaar leek te vallen.

In een Galerie in Taipei (Taiwan) maakte Voet in 2008 een in situ werk waarin ze op een zeer gebalde manier inspeelde op het geheugen van de ruimte en op onze hang naar ideaalbeelden. Dit weerspiegelt zich in de opbouw van het werk. In plaats van de sporen van de vorige tentoonstelling

The Earth is Flat, 2007,
12 x 12 m,
papier op plafond

*As beautiful as the
chance encounter on
a gallery wall of a painter
and a drill hole*, 2008,
variabele afmetingen,
gekleurde plaaster,
geboorde gaten

The Weight of Wonder,
2008, 100 x 4 m,
15 ton roze kiezelstenen

weg te werken, zette ze die net in de verf door gekleurd pigment in het plamuursel toe te voegen. Nadien bracht ze pin ups, palmbomen en andere herkenbare figuren uit de populaire cultuur op de muur aan met boorgaten.

Bij de realisatie van het werk was ze zich bewust van het feit dat haar werk in een Taiwanese kunstcontext wellicht anders gelezen wordt als in een West-Europese. De wijzigingen in de titel *As beautiful as a Chance Encounter on a Gallery Wall of a Painter and a Drill Hole* zullen in een Taiwanese context minder bekend zijn. Terwijl een deel van het Europees publiek er ongetwijfeld meteen de beroemde zin van Comte De Lautréamont (1846-1870) in zal herkennen - *As beautiful as a Chance Encounter on an Operating Table of an Umbrella and a Sewing Machine* - die veelvuldig werd geciteerd door de Surrealisten.

SPROOKJESKASTEEL

Het werk van Heidi Voet is een synthese van een bepaalde manier van denken, kijken en handelen. Ze introduceren een nieuwe conceptuele omgang met kunst, waarvan we de wortels terugvinden in het Surrealisme. Opvallend daarbij is dat er in haar werk altijd een nauwe grens bestaat tussen realiteit en verbeelding. Door fictieve elementen toe te

voegen aan de realiteit weet ze een hernieuwde, bewustere ervaring van de reële omgeving tot stand te brengen. Een schitterend voorbeeld hiervan zagen we in het werk *The Weight of Wonder* (2008), dat ze realiseerde voor de tentoonstelling *Markiezin zkt. kunst* in het Kasteel van Gaasbeek. In plaats van een werk te integreren in één van de binnenruimtes van het kasteel, koos ze er voor om iets te doen in de omgeving van het kasteel. Ze liet er het toegangspad naar het kasteel heraanleggen in roze grindsteen.

Door één beeldend element toe te voegen in het landschap wist ze het kasteel een surreëel en sprookjesachtig karakter te geven. Het beeld herinnerde aan de geconstrueerde droomwereld van Disneyland. Heidi Voet had de omgeving op zo'n manier betoverd, dat we haar weer te zien kregen, dat we er terug stil bij konden staan. Haar ingreep liet toe de realiteit weer vanuit een nieuw perspectief te bekijken. Sedert 2008 werkt Voet aan een reeks posters waarin elementen uit diverse culturele contexten op een verrassende manier samenkomen. In *Hello where are you from* etaleert ze een in China vervaardigde T-shirt met een soepblik print, op een exotische plant in een Chinese bloempot uit geïmiteerd Delfts blauw. De soepblik print natuurlijk direct aan de Campbell-zeefdrukken van Andy Warhol. En zo zit het

Libr'art

22ste

INTERNATIONALE
TENTOONSTELLING VAN
HEDENDAAGSE KUNST

design@pascalrigaux.be

LIBRAMONT
BELGISCHE ARDENNEN
SCHILDERKUNST
BEELDHOEWKUNST
FOTOGRAFIE
KUNSTAMBACHT

VAN **26** SEPT. 09 TOT **04** OCT. 09

VAN **13u** TOT **19u**

Toegang E411 Brussel ↔ Luxemburg
Uitrit 25 bis of 26 | Tel. +32 (0)61 22 39 31

beeld vol verwijzingen naar onze huidige geglobaliseerde wereld, waarin de culturele vermengingen veelal niet meer te ontwarren zijn. Dergelijke gelaagde en hybride beelden geven een weergave van de complexe realiteit zoals we ze vandaag kunnen ervaren, maar zelden te zien krijgen.

Een ander werk dat recent te zien was in de tentoonstelling *Un-scene* in WIELS, is *A whole new world a go-go* (2009). Het bestond uit een aantal zelfgeconstrueerde vazen gemaakt uit het bouw materiaal Ytong op een sokkel van Yton. Bij nader zicht trokken vooral de papieren bloemen die in de vazen de aandacht. Ze waren gemaakt van afbeeldingen van naakte vrouwen uit erotische magazines, die je door het plooierwerk slechts fragmentarisch te zien kreeg. Hoe direct leesbaar dit beeld ook was -in feite was het niet meer dan een originele voorstelling van een stillevens-, toch was het terug een complex geheel van verwijzingen naar de tentoonstellingsplek, de tijd, de maatschappelijke context en de kunstgeschiedenis. De verlangens van de moderne mens en de mechanismen die de maatschappij inzet om die verlangens te bevredigen kwamen er weer centraal in te staan.

A whole new world a go-go,
2008, Ytongblokken, papier,
aluminiumdraden, houten
laadborden

info

meer informatie over
projecten en werken
van de kunstenaar
www.heidivoet.net

Isabelle De Baets